

Honderd koekies

Tomke is mit Kornelia in de supermark.
Kornelia het al een protte eten in de karre.
Tomke mag koekies uitzuken:
Ien pak mit grote koeken
en ien pak mit kleinties.
Tomke lopt bi'j de koekies langes.
Zal hi'j kekies uitzuken of koeken mit sjem?
Ik doe kekies, besluit Tomke.
Now nog kleine koekies.
Hee, daar ligt een poede mit een prachtig plaetien.
Tomke kan niet zien wat d'r in zit.
Veurzichtig vuult hi'j an de poede.
Och, hi'j vuult grote koeken.
Hi'j moet kleine koekies hebben.
Tomke vuult nog es
En kniept d'r een betien in.
Krrak! Heurt hi'j.
Oei, Tomke schrikt d'r van.
Mar et plaetien is zo mooi!
As hi'j now es....
Hi'j kniept d'r nog een keer in, krrak!
Nog es, krrak! Nog een keer, krrak!
'Bi'j' klaor, Tomke?' heurt hi'j Kornela roepen.
'Ja, ja!' schrikt Tomke.
Hi'j legt de koekies gauw in de karre.

As ze thuuskommen,
staot Romke bi'j de hekke te waachten.
Mit mekeer rumen ze de bosschoppen op.

'Kommen jim bi'j de taofel?' ropt Kornelia.
'We kriegen een koekien van Tomke.'
Kornelia maekt de poede mit kleine koekies eupen.
'Hen?' zegt ze.
'D'r zitten alliend mar kleine brokkies in.
Hoe kan dat now?'
'Disse koeken weren vusen te groot', zegt Tomke.
'En ik vien et plaetien zo mooi.'
Tomke kikt naor Kornelia.
Zol ze ok kwaod wezen?
'Hahaha!' lacht Kornelia.
'Wi'j hoeven votdaolik niet weer naor de winkel
om kleine koekies.
We hebben now wel honderd!'

